

РЕШЕНИЕ

№ 5308

гр. София, 04.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 159 СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДЕНИЦА Н. УРУМОВА

при участието на секретаря СТИЛИАНА В. АНДОНОВА
като разгледа докладваното от ДЕНИЦА Н. УРУМОВА Гражданско дело №
20211110131168 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното :

Предявен е иск от Н. А. К., ЕГН *****, с адрес: АДРЕС, за осъждане на
ответника И. К. К., ЕГН *****, с адрес: АДРЕС, да заплати на ищеца сумата от
10000,00 лв., представляваща част от сумата от 48895,74 лв., представляваща половината от
получена на 21.04.2011г. продажна цена на общ на страните недвижим имот, която сума
ответника задържа неоснователно, на отпаднало основание, след прекратяване на брака
между двамата на 12.04.2021г.

Претендират се разноси.

Ищецът твърди, че с ответника сключили граждански брак на 13.11.2004г., като на
21.04.2011 г. продали свой апартамент, притежаван в режим на съпругеска имуществена
общност /СИО/ за сумата от 97 791,48 лв., която била преведена по сметка на ответницата.
Уговорено било сумата да бъде съхранявана в банката и да бъде спестена за покриване на
бъдещи общи нужди на семейството. На 12.04.2021 г. бракът между страните бил прекратен,
поради което било отпаднало основанието за задържането от страна на ответника на ½ от
продажната цена на апартамента, а именно на сумата от 48 895,74 лв. Твърди, че не му е
известно към настоящия момент сумата от продажбата да е похарчена. Сочи, че парите са
делими, родово определени движими вещи, поради което след продажбата на апартамента
върху получената сума е възникнала СИО, а при прекратяването на последната, е
възникнала обикновена съсобственост при равни квоти.

В срока за отговор, ответникът по делото е депозирал такъв, с който оспорва иска,
като излага съображения за неоснователност. Твърди, че паричните средства не
представляват СИО, а са лично притежание на съпруга, който ги е получил. Оспорва се
тезата на ищеца за вещно право върху паричната сума, тъй като такова може да възникне
само ако парите са предадени в брой и са описани съответните купюри. Твърди, че парите са
постъпили по сметка на ответната страна, поради което за последната е възникнало вземане
към съответната банка, а върху вземанията не възниквала СИО. На самостоятелно
основание оспорва иска, като посочва, че дори да е налице СИО върху получената сума,
парите са разходвани за нуждите на семейството и семейния бизнес още по време на брака,

като към настоящия момент сумата не е налична и същата не се държи на отпаднало основание.

Моли съда да отхвърли иска, като му бъдат присъдени направените по делото разноски.

В съдебно заседание ищеца не се явява и не се представлява. По делото е постъпило писмен становище от 03.02.2023г. от адв. Р., с което моли съда да уважи предявеният иск. Претендира разноски.

Ответника, редовно призован, се представлява от адв. А., който поддържа писмения отговор. По делото са постъпили писмени бележки.

По делото са ангажирани писмени и гласни доказателства, назначена и изслушана е съдебно-счетоводна експертиза.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства по реда на чл.12 и чл.235 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Съгласно удостоверение за сключен граждански брак №304173/13.11.2004г., страните са сключили такъв на 13.11.2004г.

Съгласно Нотариален акт №128/17.05.2007г. за покупко-продажба на недвижим имот И. К. е закупила недвижим имот, представляващ Апартамент №104, находящ се в гр. ., с площ от 92,07 кв.м., ведно със съответните ид.ч. части от общите части на сградата и от правото на строеж за сумата от 41 000 лв. С Нотариален акт №135/21.04.2011г. за покупко-продажба на недвижим имот И. К. и Н. К. са продали посочения по-горе недвижим имот на трето лице за сумата от 42500 евро.

Съгласно декларация от 21.04.2011г. на И. К. и Н. К., двамата са декларирали, че са съгласни сумата от 42500 евро да бъдат преведени по сметка №70004520069401 в „Уникредит Булбанк“ АД.

Представена е справка за извършени транзакция от 18.04.2011 до 03.05.2011г., видно от която на 03.05.2011г. е постъпила сума в размер от 42500 евро.

По делото е назначена и изслушана съдебно-счетоводна експертиза от заключението по която се установява движението по банковата сметка на И. К. BG76 UNCR 70004520069401 за периода 01.01.2011г-06.01.2020г.

Съгласно писмо рег. №01-иск-03475/1 на „Банка ДСК“ АД, Н. К. е имал към 21.04.2021г. активна банкова сметка с №0000000017122680, която е открита на 15.05.2009г. и закрыта на 29.11.2017г.

По делото са ангажирани и други писмени доказателства, които са неотносими.

По делото са допуснати и разпитани, в качеството на свидетели Марио Николов К. и Мария Симеонова Иванова.

Свидетеля К., син на ищеца, посочва, че живеел със страните, и им ходел често на гости, докато били женени. Те живели в с. Кривина, в къща, която била на ищеца. Ищеца осигурявал основните доходи за издръжка на семейството. Ответницата също работела, като служител във фирмата, но основно по документи. Реално не полагала труд. Ищеца поемал всички разходи. Ответницата се грижела за семейството и детето, а ищеца носел пари.

Свидетеля Иванова посочва, че познава страните от 2005 г. Случвало се с ответницата да ходят до банката и да теглят пари за погасяване на задължения към бензиностанции, които били натрупани от служебните автомобили на ищеца. Мебелите, които сменили в дома си, били закупени от ответницата, тя плащала и обучението на детето. Средствата, които теглила от банката били от постъпилата продажба на апартамента на майка й. Имали и два автомобила, като единия също бил закупен с парите от продажбата на апартамента. Знае, че парите по банковата сметка били от продажбата на апартамента на майка и.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Предявеният в настоящето производство иск е с правно основание чл.55, ал.1, предл.3 ЗЗД. Съгласно посочената разпоредба, всеки, който е получил нещо на отпаднало основание, е длъжен да го върне. За да бъде уважен иска е необходимо да се установи извършено от ищеца към ответника плащане, основанието на което е направено, както и че последното е отпаднало към момента на плащането или впоследствие с обратна сила; ответника трябва да

докаже- наличие на основание за получаване/задържане на исковата сума.

По делото не е спорно, че страните са продали в режим на СИО недвижим имот, представляващ Апартамент №104, находящ се в гр. ., като продажната цена от 42500 евро е преведена по банкова сметка на ответника. Видно от приетата по делото декларация от 21.04.2011г., страните са декларирали, че са съгласни сумата от 42500 евро да бъде преведена по банковата сметка на ответника с №70004520069401, в „Уникредит Булбанк“ АД. С оглед на това, по делото се установи, че сумата е получена от ответника по неговата лична сметка, на основание подписаната от страните декларация от 21.04.2011г.

Съгласно действащият СК (в сила от 01.09.2009 г.), паричните влогове са изключени от режима на съпругеска имуществена общност и се считат лична собственост на съпруга, на чието име са придобити, независимо от това дали са придобити по време на брака и в резултат на съвместен принос на двамата съпрузи. По силата на § 4, ал. 1 от ПЗР на СК, правилата на този кодекс относно имуществените отношения между съпрузите се прилагат и за имуществата, придобити от съпрузите по заварени бракове. Това означава, че след влизането на действащия СК в сила, паричните влогове стават лична собственост на съпруга, на чието име са придобити, независимо от това дали преди това режимът на съпругеската имуществена общност се е разпростирал и по отношение на тях по силата на чл. 19, ал. 1 СК (отм.). Затова по отношение на паричните влогове са неприложими установените в чл. 21, ал. 2 и чл. 29, ал. 3 СК правила относно съпругеската имуществена общност. В случай, че съпругът, който не е титуляр на влога е допринесъл за набирането на наличните по него средства, той разполага с възможността да защити правата си по реда на чл. 30 СК /В този см. *Решение № 264/21.03.2017 г. на ВКС по гр. д. № 2060/2016 г., IV г. о., ГК/*.

В настоящия случай, продажната цена от жилището е получена по сметка на ответника, като ищеца е дал изричното си съгласие за това, чрез подписването на декларация от 21.04.2011г. Последната не е оспорена, поради което съдът я кредитира като писмен акт, удостоверяващ договореност между страните, подписан под формата на декларация, по силата на който страните са се съгласили продажната цена да бъде получена от ответника, по негова лична сметка. В тази насока е и установеното по делото обстоятелство, че към датата на получаване на сумата по продажната цена, ищеца е имал открита банкова сметка в „Банка ДСК“ ЕАД, по която, ако е имал желание, е могъл да получи половината от продажната цена. Доколкото това не е сторено, то следва да бъде направен извод, че страните са се съгласили сумата да бъде получена само от ответника, като бъде трансформирана в негова лична собственост.

По делото не се установи втората предпоставка за уважаване на иска, а именно, че основаните на което е изплатена сумата е отпаднало. Както беше посочено по-горе, основание за получаване сумата от ответника е подписаната от ищеца декларация от 21.04.2011г., като по делото няма ангажирани доказателства за нейната недействителност или отмяна. Твърдението на ищеца, че между страните било договорено сумата да се съхранява в банката на ответника за задоволяване на бъдещи нужди на семейството, остана недоказана.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че предявеният иск е изцяло неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

Предвид изхода на спора, само ответника има право на разноски, каквото искане е направил и пълномощникът му. С оглед на това и съобразно чл. 78, ал. 1 ГПК, ищеца следва да бъде осъден да заплати на ответника направените по делото разноски в размер на **1280** лв., от които сумата от 150 лв. за депозит за вещо лице, а сумата от 1130 лв. за адвокатско възнаграждение.

Следва да бъде оставено без уважение искането за присъждане на разноски на ищеца.

Водим от горното, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на Н. А. К., ЕГН *****, с адрес: АДРЕС, за осъждане на ответника И. К. К., ЕГН *****, с адрес: АДРЕС, да заплати на ищеца сумата от

10000,00 лв., представляваща част от сумата от 48895,74 лв., представляваща половината от получена на 21.04.2011г. продажна цена от недвижим имот, представляващ Апартамент №104, находящ се в гр. ., с площ от 92,07 кв.м., като неоснователен.

ОСЪЖДА Н. А. К., ЕГН *****, с адрес: АДРЕС, **да заплати на И. К. К.**, ЕГН *****, с адрес: АДРЕС, **сумата от 1280,00 лв.** /хиляда двеста и осемдесет лева/, представляваща направени по делото разноси.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца Н. А. К., да бъде осъден ответника И. К. К., да му заплати направените по делото разноси.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____